

Анонимизиран текст

Превод

C-720/19 – 1

Дело C-720/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

30 септември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Verwaltungsgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 септември 2019 г.

Жалбоподателка:

GR

Ответник:

Stadt Duisburg [град Дюсбург]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

по административно дело със страни

GR, [...]

жалбоподателка,

[...]

срещу

град Дюсбург, [...]

ответник,

с предмет право на чужденците (разрешение за пребиваване съгласно член 4, параграф 5 от AufenthG)

в конкретния случай: определение за спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване

На 24 септември 2019 г. седми състав на Verwaltungsgericht Düsseldorf (Административен съд, Дюселдорф)

[...]

определи:

Спира производството.

На основание член 267 ДФЕС отправя следните преюдициални въпроси до Съда на Европейския съюз:

- 1. Загубва ли член на семейството на турски работник, който може да черпи права от последния по силата на член 7, параграф 1 от Решение № 1/80, тези права, ако придобие гражданството на приемащата държава членка, загубвайки предходното си гражданство? [ориг. 2]**
- 2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли в описаното положение членът на семейството на турския работник да продължава да се позовава на правата по член 7 от Решение № 1/80, ако е загубил гражданството на приемащата държава членка, защото повторно е придобил предходното си гражданство?**

I.

Родената на 1 януари 1954 г. жалбоподателка е турска гражданка. На 25 юли 1970 г. тя пристига във Федерална република Германия при съпруга си, извършващ дейност като турски работник в Bergbau AG Niederrhein и живее с него в семейна общност до 20 август 1998 г., когато той почива. След март 1990 г. съпругът ѝ започва да работи като самостоятелно заетото лице.

Издаденото ѝ за първи път на 28 януари 1971 г. разрешение за срочно пребиваване на основание на събиране на семейството съответно е продължавано, като на 15 октомври 1996 г. става безсрочно.

На 2 февруари 2001 г. жалбоподателката придобива германско гражданство по натурализация, а на 15 февруари 2001 г. предоставя документ, удостоверяващ, че е загубила турското си гражданство. Считано от 20 юли 2001 г., тя доброволно придобива отново турско гражданство, поради което губи германското си гражданство по право. Години наред фактът, че е

загубила германското си гражданство, остава неизвестен, като на 8 ноември 2010 г. ответникът го установява с окончателно решение.

По подадено искане на 22 февруари 2011 г. ответникът издава на жалбоподателката разрешение за пребиваване на основание на член 38 от AufenthG (за бивши германски граждани) за ограничен период от време до 21 февруари 2013 г., което разрешение е своевременно удължавано.

С писмо на адвоката си от 3 февруари 2017 г. жалбоподателката иска да ѝ бъде издадено разрешение за дългосрочно пребиваване съгласно член 4, параграф 5 от Aufenthaltsgesetz или, при условията на евентуалност, за ограничен период от време от пет години. В подкрепа на това искане се посочва, че на основание на съвместното съжителстване със съпруга си, тя е придобила правата, произтичащи от член 7, първо тире от Решение № 1/80. Тези права не били погинали дори поради придобиването на германско гражданство по натурализация на 2 февруари 2001 г. В това отношение тя се позовава на мотивите, изложени от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (административен съд на провинция Бавария) в определението му от 28 юли 2014 г. — 19 С 13.2517. Правата съгласно споразумението за асоцииране, и по-специално тези по член 7 от Решение № 1/80, можели да бъдат загубени само на две основания, а именно дългосрочното напускане на територията на държавата членка и погасяването им посредством принудително извеждане от страната. И двете хипотези не били налице.

С писмо от 27 март 2017 г. ответникът отговаря, че правата на основание на Споразумението за асоцииране ЕИО—Турция не се запазват при последващо придобиване на германско гражданство по натурализация, като препраща към мотивите от решението на [ориг. 3] Verwaltungsgericht Freiburg [административен съд Фрайбург] от 19 януари 2010 г. — 3 К 2399/08. Независимо от това според писмото издаването на разрешение за пребиваване съгласно член 9 от AufenthG ще бъде разгледано.

На 3 април 2017 г. жалбоподателката изтъква, че според нея решението на административен съд Фрайбург е преразгледано от цитираната от нея съдебна практика и иска да бъде издадено решение, което подлежи на обжалване. С писмо от 13 април същата година тя оттегля искането си за издаване на разрешение за установяване.

След изслушване на жалбоподателката ответникът отхвърля с обжалваното решение от 29 август 2017 г. издаването на разрешение за пребиваване съгласно член 4, параграф 5 от AufenthG. Според ответника не може да се установи дали въз основа на дългогодишната семейна общност с починалия през 1998 г. съпруг за жалбоподателката за нея възникват права като член на семейството на турски работник съгласно член 7 от Решение № 1/80. С придобиването на германско гражданство на 2 февруари 2001 г. тази разпоредба вече не може да се прилага спрямо нея. Според ответника следва да се изходи от целта на разпоредбата, която е интегрирането на членовете

на семейството на турските работници в държавата членка. С придобиването на гражданство по натурализация обаче тази цел според ответника в по-голяма степен е изпълнена.

Едва от 20 юли 2001 г. чрез придобиването на турското гражданство тя отново става адресат на тази разпоредба на Решение № 1/80. От този момент обаче не възниквали никакви права на основание на тази разпоредба.

На 4 ноември 2017 г. жалбоподателката подава жалба по съдебен ред, с която поддържа искането си. [...]

Жалбоподателката иска:

Да се задължи ответникът, като отмени решението от 29 август 2017 г., да издаде разрешение за дългосрочно пребиваване съгласно член 4, параграф 5 от AufenthG.

Ответникът иска:

жалбата да бъде отхвърлена,

като в мотивите си се позовава на основанията за приемане на обжалваното решение. Въз основа на действащата съдебна практика той прави извода, че с повторното придобиване на турско гражданство не възникват повече правата, произтичащи от член 7 от Решение № 1/80.

II.

Спира производството по делото. На основание на член 267ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз (Съдът) преюдициално запитване с поставените в диспозитива на определението преюдициални въпроси. Въпросите се отнасят до тълкуването на Решение № 1/80 [ориг. 4] на Съвета за асоцииране от 19 септември 1980 година за развитие на асоциирането между Европейската икономическа общност и Турция. Тъй като става въпрос за тълкуване на правото на Съюза, Съдът е компетентен да се произнесе по поставените въпроси.

1. Правната преценка на предявеното от жалбоподателката искане да се задължи ответникът да отмени решението си за отказ от 29 август 2017 г. и да ѝ издаде разрешение за пребиваване съгласно член 4, параграф 5 от AufenthG се основава на действителното правно положение.

Правната уредба на спора, която е релевантна в това отношение, се състои от следните разпоредби на националното право:

член 4 от AufenthG

(...)

(5) Чужденец, който съгласно Споразумението за асоцииране ЕИО/Турция има право на пребиваване, е длъжен да докаже съществуването на това право, като представи доказателство, че притежава разрешение за пребиваване, ако не разполага нито с разрешение за установяване, нито с друго разрешение за дългосрочно пребиваване в Европейския съюз. Разрешението за пребиваване се издава при поискване.

член 43 от VwVfG NRW

(...)

(2) Административният акт остава валиден, докато и доколкото не е оттеглен, отменен поради новонастъпили факти или последващо изменение на нормативен акт, отменен по друг начин, останал без предмет поради изтичане на срока му на действие или при други обстоятелства.

Преюдициалните въпроси са от значение за разрешаването на спора и по тях са необходими разяснения от страна на Съда на Европейския съюз.

а) За правната преценка на предявеното от жалбоподателката искане е от особено значение какво е действието на придобиването на германско гражданство по натурализация от нея на 2 февруари 2001 г. спрямо придобитите до този момент от нея права за пребиваване. След проведеното съдебно заседание се установява, че към този момент жалбоподателката е имала право да упражнява дейност и да остане на територията на Федерална република Германия съгласно член 7, параграф 1, второ тире от Решение № 1/80. Освен това тя е притежавала неограничено разрешение за пребиваване.

аа) Според националното право натурализацията в Германия води до обезсилване на разрешенията за пребиваване, които са били издадени с административно решение (административен акт). Според установената съдебна практика това действие се обосновава **[ориг. 5]**

[...]

с член 43, параграф 2, последна хипотеза от VwVfG NRW (неговото съответствие в правото на другите федерални провинции и във федералното право). Чрез натурализация титулт за пребиваване загубва действието си и съществуването му се прекратява в правния мир, като административният акт остава без предмет „при други обстоятелства“. Според тази съдебна практика с натурализацията предметът на регулиране отпада от гледна точка на правото на чужденците, тъй като заинтересованото лице вече не е чужденец и следователно не се нуждае от титул за пребиваване. Титул за пребиваване, който е загубил правното си действие по такъв начин, не можел повече да породи някакво действие.

бб) С първия преюдициален въпрос се цели да се установи дали може да настъпи подобно на натурализацията действие,

т.е. погасяване, отпадане на предмета или недействителност и за придобити по закон права на пребиваване съгласно член 7, параграф 1 от Решение № 1/80.

Според постоянната практика на Европейския съд наличието на предоставените с член 7 от Решение № 1/80 права не зависи от това дали продължават да са налице условията за достъп до тези права.

Решения от 16 март 2000 г., – C-329/97 –, Ergat т. 42/44; от 7 юли 2005 г., – C-373/03 –, Aydinli т. 25.

Освен това членовете на семейството могат да загубят отново тези права само при две условия:

или напуснат приемащата държава членка, без основателна причина за период от време, който не е незначителен, или поради личните си действия представляват действителна, сериозна и настояща заплаха за обществената сигурност, реда или общественото здраве съгласно член 14 от Решение № 1/80.

Съд на ЕС, решения от 22 декември 2010 г., – C-303/08 –, Bozkurt т. 42; от 16 февруари 2006 г., – C-502/04 –, Tozun т. 25; от 11 ноември 2004 г., – C-467/02 –, Cetinkaya, т. 36; от 7 юли 2005 г., – C-373/03 –, Aydinli, т. 27.

И двете посочени основания за загубване на тези права са изчерпателни.

Съд на ЕС, решения от 22 декември 2010 г., – C-303/08 –, Bozkurt, т. 43 и от 18 декември 2008 г., – C-337/07-, Altun т. 63.

Безспорно е, че тези условия не са налице, що се отнася до жалбоподателката.

Освен това Съдът е постановил също, че членовете на семейството на турския работник, в полза на които възникват тези права, не трябва да бъдат турски граждани [ориг. 6]

Съд на ЕС, решение от 19 юли 2012 г., – C-451/11 –, [...] [т. 65 и диспозитив],

като тяхното правното положение не се променя, когато живеещият във Федерална република Германия чужденец освен турското си гражданство придобие и гражданството на приемащата държава членка.

Съд на ЕС, решение от 29 март 2012 г., – C-7/10 и C-9/10 [...] т. 41 (Kahveci и Inan)

В националната съдебна практика поставеният въпрос е спорен:

С решение от 19 януари 2010 г. — 3 К 2399/08 [...] — Verwaltungsgericht Freiburg [Административен съд Фрайбург] приема, че правата по член 7 от Решение № 1/80 се погасяват чрез натурализацията. В това отношение според този съд е меродавно, че както възникването, така и запазването на тези права, са възможни само при условие че заинтересованото лице е чужденец. С натурализацията съответното лице не се нуждае нито от право на упражняване на дейност, нито от право да остане на територията на Федерална република Германия, които следват от споразумението за асоцииране. Целта на тези права, а именно, от една страна, подобряване на правното положение на заетост на турските работници, а от друга, интегрирането на членовете на техните семейства в държавата членка, според този съд е постигната посредством натурализацията.

За разлика от това с определение от 28 юли 2014 г. — 19 С 13.2517 [...] Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (административен съд на провинция Бавария) приема, че има много доводи в подкрепа на твърдението, че правата на турски гражданин съгласно споразумението за асоцииране продължават да съществуват и ако той междувременно придобие и германско гражданство. Всъщност в решението си от 29 март 2012 г. (С-7/10 и С-9/10) Съдът посочва, че член 7 от Решение № 1/80 също е част от системата за постепенно интегриране на турските граждани в приемащата държава членка и че натурализацията в приемащата държава членка представлява съществен етап от интеграцията, поради което не може да засегне правата съгласно споразумението за асоцииране. Тези доводи били приложими и в случая. Следователно имало съмнения дали приемаща държава членка, която за целите на натурализацията изисква отказ от турското гражданство (на чиято основа са възникнали правата по споразумението за асоцииране), при повторна промяна на гражданството следва да разглежда правата по споразумението за асоцииране като отпаднали, когато даже държава членка, която не изисква отказ от турското гражданство и по този начин улеснява натурализацията, не може да разглежда правата по споразумението за асоцииране като отпаднали.

Запитващата юрисдикция е склонна да приеме, че поради различията между националните и европейските модели за интегриране следва да се възприеме, че след като веднъж е придобито право по силата на член 7 от Решение № 1/80, то продължава да съществува в приемащата държава членка дори след натурализация.

б) Вторият преюдициален въпрос цели, ако на първия преюдициален въпрос следва да се отговори в този смисъл, да се установи, че липсата на гражданство на приемащата държава членка би било *conditio sine qua non* за [ориг. 7] съществуването на правата по член 7 от Решение № 1/80. В този случай загубата на приетото гражданство на приемащата държава членка би породило отново правата по споразумението за асоцииране.

[...]

[...] [подписи, формалности на преписа]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ